

[S. Rasmussen.]

er andre Udgifter, de heller ikke selv er Herre over, som vi har peget paa i vore Forslag; dem kunde vi derfor ogsaa ønske, at Staten overtog noget mere af. Men, som sagt, Tanken har vor Sympati, og jeg agter ved Forhandlingernes Slutning at stille Forslag om, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Veistrup: Jeg synes, man gør sig skyldig i en Inkonsekvens ved at fremsætte et Forslag som det, der her foreligger, naar Forholdet er det, at der i det høje Folketing foreligger et Lovforslag om en samlet Socialreform. Det forekommer mig, at dette kun kan virke forstyrrende paa Helheden, og jeg tror det er uheldigt at gøre noget saadant. Jeg synes ogsaa, at Regeringen paa to Maader har foregrebet Begivenhederne, for det første ved at forelægge Socialreformen og for det andet ved at stille Forslag om Uddeling af 10 Mill. Kr. til Kommunerne. Der er altsaa ingen Grund for Venstre eller andre til nogen Bessermachen, den vil kun virke forstyrrende.

Det forbavdede mig for øvrigt lidt, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne sagde, at Hensigten ikke var at spænde Ben for Socialreformen. Det har jeg egentlig troet var Mening, for det ærede Medlem sagde i sin Forelæggelsestale, at Hensigten var, at dette skulde være en varig Ordning. Jeg kunde have forstaaet, om han havde sagt det skulde være en *midlertidig* Foranstaltning, indtil vi fik gennemført Socialreformen, men det ærede Medlem sagde udtrykkeligt, at der her skulde være Tale om en *varig* Ordning. Det vil med andre Ord sige, at man vil trække en bestemt Kategori af Mennesker ud af Socialloven og lovgive varigt for dem i en særlig Lov. Dette synes jeg vil virke fuldstændig forstyrrende, og vi ønsker ikke at medvirke til dette Lovforslags Gennemførelse.

Statsministeren (Starming): Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Bækgaard), pointerede, at efter hans Mening kunde Overtagelsen af Udgifterne ske straks, og dette motiverede han bl. a. med Henvisning til, at Kommunerne var mere begrænsede i deres Skattebevillingsret end Staten, i hvert Fald havde Staten flere Skattekloder, af hvilke Indtægterne flød. Jeg synes, det havde været rigtigere, om den ærede Ordfører havde sagt os, hvilken af disse Kloder han mener vi skal forøge Vældet fra, saaledes at de 7 Mill. Kr. kan fremkomme. Det er nu en Gang ikke nok at udtrykke Ønsket

om, at den eller den Kasse skal udrede 7 Mill. Kr. aarlig, hvis man ikke samtidig vil deltage i en Drøftelse af, hvorfra disse 7 Mill. Kr. skal komme. Jeg kan jo spørge det ærede Medlem, om det da er Hensigten, at man, hvis dette Lovforslag kan blive vedtaget, vil modsætte sig Gennemførelsen af den paa Finansloven foreslaaede Fordeling af 10 Mill. Kr. til Kommunerne. Man kan jo nemlig ikke 2 Gange bruge de samme Penge, og efter at have stillet Forslaget om at anvende de 10 Mill. Kr. erklærer Finansministeren, at der ikke er flere Muligheder for at lette Kommunerne for Udgifter, medmindre man paa andre Maader vil hjælpe med dertil. Jeg kunde jo f. Eks. tænke mig, at det ærede Medlem kunde virke for at gennemføre den Omordning af Formueskatten, som vi har foreslaaet; derved indvindes netop det Beløb, der er nødvendigt for, at Omsorgen for de abnorme kan blive overtaget af Staten. Hvis noget saadant ligger inden for det, der kan forhandles om, skal jeg saamænd ikke modsætte mig at forhandle derom, tværtimod, det vilde jo være behageligt, om man kunde faa den meningsløse og umoralske Lettelse af Formueskatten, som gennemførtes for nogle Aar siden, ophævet. Men hvis det ærede Medlem *ikke* har saadanne Hensigter, reelle Hensigter, om jeg saa maa sige, saa er Forelæggelsen af dette Lovforslag et Slag i Luften, som hverken er nyttigt eller tiltalende.

Det er meget smukt af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne at erklære, at det ikke er Hensigten at spænde Ben for Socialreformen, men det hænder somme Tider, at man, uden at det er Hensigten, kommer til at spænde Ben for et eller andet, og hvad enten det nu sker med Hensigt eller uden Hensigt, er det lige galt for den, der vælter. Der er ingen Tvivl om, at dette Lovforslag vilde medføre en Svækkelse i Behandlingen af Socialreformen, hvis det havde nogen som helst Mulighed for at blive gennemført. Dertil kommer, at det i alt Fald er ganske øjensynligt, at man har den Hensigt at spænde Ben for Regeringen og dens Virksomhed med et Lovforslag som dette. Under Hensyn til baade det ene og det andet fraaader jeg altsaa fremdeles, ogsaa efter at have hørt Motiveringen, Vedtagelsen af dette Lovforslag. Jeg haaber, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne vil svare mig paa, hvad det er for en Kilde han vil forstærke for at skaffe os de 7 Mill. Kr., der er nødvendige for, at Staten kan overtage denne Udgift. Er det fra Formueskattens Omlægning, eller er det de 10 Mill. Kr.s Fordeling til Kommunerne, som skal forhindres?